

Dansk stjernetrio gav uropførelse ude i rummet

Der er de normale torsdagskoncerter. Og så er der koncerter som i går.

SÆRLIG. Trio con Brio med søstrene Hong på violin og cello og Jens Elvekjær ved flyglet ved torsdagens uropførelse. - Foto: NISSEN MADSEN

THOMAS MICHELSEN
Musikredaktør

TRIO CON BRIO OG DR SYMFONIORKESTRET.

Dirigent: Joshua Weilerstein. Koncerthuset. Torsdag.

Torsdagskoncerten er normalt en anti-event. Et stykke kvalitet af en musikoplevelse, der trodser tidsånden, og som du – med en regelmæssighed, der stammer fra et andet århundrede – kan opleve live eller via højttalere uge efter uge. År efter år.

Men så er der de særlige Torsdagskoncerter, og i denne uge kom en af dem. Med en dirigent,

publikum elsker, og et program, der ikke bare bød på nogle af 1900-tallets største klassikere, men som også var sat smukt og begavet sammen. Og som endda rummede en vidunderlig uropførelse.

Spøgelse om natten

Bent Sørensens navn er så almindeligt og dansk, at det synes skabt til at narre dem, der ikke lige ved, han er en af verdens vigtige nulevende komponister. 57-årige Sørensen lever i sin egen verden af før hørte klange, der tilsyneladende uprovokeret og ukaldet siver fra fortiden ind i hans værker. Værker, som grundlæggende består af stilhed.

Han har været kendt for at komponere om natten, og hans musik har lydt som spøgelse, der dukkede op ud af ingenting. Spøgelse fra Schuberts eller måske snarere Schumanns romantiske 1800-talsmusik. Men i Sørensens nye koncert for klavertrio og orkester, 'L'isola della città', er stilheden erstattet af nattelydene fra en storby.

Har Sørensen lyttet til de dystre lydskyer fra musikken til 'Taxi Driver'? Eller er det, fordi komponisten er flyttet fra landet ind til København, at orkestret denne gang leverede en dystopisk storbybaggrund, mens hans romantiske spøgelsesmusik materialiserede sig blandt de tre solister? Det kan man ikke vide. Men ekkoerne og de nedadgående glissader, der er karakteristiske fingeraftryk for Sørensen, lever i hans nye tripekonzert som en ø af skønhed midt i en svimlende, skurrende verden, som skønhedens og stilhedens musik drømmende virker forskudt fra.

Bedre end Beethoven

Orkestermusikere lod køller give hule slag mod træblokke, mens Trio con Brio, der for både violinisten Soo-Jin Hong og hendes søster, cellisten Soo-Kyung Hongs vedkommende også er en del af DR SymfoniOrkestret, spillede deres vigtige del af koncerten med suverænt overskud. De har turneret med Sørensens klavertrio 'Phantasmagoria', som de uropførte i 2007, og sidstesatsen herfra måtte de spille som stemningsbeslægtet ekstranummer.

Fordi salen bare blev ved med at klappe.

Indslag af fuga i 'L'isola della città' mindede om, at det er Beethoven, der har knæsat den udfordrende kombination af violin, cello, klaver og orkester med sin tripekonzert. Men Bent Sørensen får kombinationen til at fungere bedre. Ja, fuldstændig problemfrit. I hvert fald i denne opførelse.

Den gjorde ny musik til en oplevelse for alle, der går rundt med en længsel efter skønhed inden i sig. En længsel, der åbner for en kontakt med fortidens store ånder.

Ud i rummet med Kubrick

Og så var Sørensens nye, overvældende tripekonzert ikke engang en løsrevet ø af skønhed midt i en ellers ligegyldig aften i byen. Den var vedkommende og begavet kædet sammen med to af 1900-tallets helt store orkesterklassikere.

Efter en lille mundsmag af Carl Nielsen, som drister sig ud i en leg med raffineret, franskinspireret impressionisme i 'Pan og Syrinx', sluttede aftenen stort med György Ligetis legendariske 'Atmosphères'. Knurrende, rynket og snerrende klangmusik kendt fra Kubricks 'Rumrejsen år 2001', der i overlappende lag og blokke hev os tilbage til modernismen fra begyndelsen af 1960'erne, inden dirigenten Joshua Weilerstein med en suveræn filmisk sammenklipping trak hele det store orkester

direkte videre ind i Debussys storslåede 'La mer'. Uden ophold.

Ligetis rumsonde var diskret, men tydeligt blevet varslet af en dristig klangsky i slutningen af Nielsens 'Pan og Syrinx'. Da den var færdig med at rapportere ude fra Kubricks iskolde verdensrum, landede den i havet ud for Frankrig.

Rigtig, rigtig fin aften.